

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

1er mars 2022

PROPOSITION DE LOI

relevant le plafond ONSS
dans l'article 17^{quater} de l'arrêté royal
du 28 novembre 1969 pris en exécution
de la loi du 27 juin 1969 révisant
l'arrêté-loi du 28 décembre 1944
concernant la sécurité sociale
des travailleurs

**AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 70.869/1 DU 21 FÉVRIER 2022**

Voir:

Doc 55 **0935/ (2021/2022)**:
001: Proposition de loi de Mme Lanjri et consorts.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

1 maart 2022

WETSVOORSTEL

tot verhoging van het RSZ-plafond
in artikel 17^{quater} van het koninklijk besluit
van 28 november 1969 tot uitvoering
van de wet van 27 juni 1969 tot herziening
van de besluitwet van 28 december 1944
betreffende de maatschappelijke zekerheid
der arbeiders

**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 70.869/1 VAN 21 FEBRUARI 2022**

Zie:

Doc 55 **0935/ (2021/2022)**:
001: Wetsvoorstel van mevrouw Lanjri c.s.

06489

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
PS	: Parti Socialiste
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
CD&V	: Christen-Democratisch en Vlaams
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Open Vld	: Open Vlaamse liberalen en democraten
Vooruit	: Vooruit
cdH	: centre démocrate Humaniste
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
INDEP-ONAFH	: Indépendant - Onafhankelijk

Abréviations dans la numérotation des publications:		Afkorting bij de numering van de publicaties:	
DOC 55 0000/000	Document de la 55 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi	DOC 55 0000/000	Parlementair document van de 55 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral	CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV	Compte Rendu Analytique	CRABV	Beknopt Verslag
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN	Séance plénière	PLEN	Plenum
COM	Réunion de commission	COM	Commissievergadering
MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beige gekleurd papier)

Le 20 janvier 2022, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la Présidente de la Chambre des représentants à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur une proposition de loi 'relevant le plafond ONSS dans l'article 17^{quater} de l'arrêté royal du 28 novembre 1969 pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs' (Doc. parl., Chambre, 2020, n° 55-0935/001).

La proposition a été examinée par la première chambre le 10 février 2022. La chambre était composée de Marnix Van Damme, président de chambre, Wouter Pas et Inge Vos, conseillers d'État, Michel Tison et Johan Put, assesseurs, et Wim Geurts, greffier.

Le rapport a été présenté par Arne Carton, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Wouter Pas, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 21 février 2022.

*

PORTÉE

1. La proposition de loi soumise pour avis a pour objet de modifier l'article 17^{quater} de l'arrêté royal du 28 novembre 1969 'pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs'.

Sur la base de l'article 17^{quater}, §§ 1er et 2, de l'arrêté royal du 28 novembre 1969, (i) les pompiers volontaires, les ambulanciers volontaires et l'organisation¹ du chef de l'occupation de ces personnes ainsi que (ii) les agents volontaires de la protection civile et le SPF Intérieur du chef de l'occupation de ces personnes sont soustraits à l'application de la loi du 27 juin 1969 'révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs' si la rémunération que les catégories de personnes précitées reçoivent pour leurs activités ne dépasse pas le montant de 785,95 euros par trimestre.

La proposition de loi vise à porter le montant maximal précité à 1 019,93 euros. Le Roi peut à nouveau modifier, compléter ou remplacer les dispositions modifiées par l'article 2. Le dispositif proposé produit ses effets le 1er janvier 2019.

¹ Définie comme étant la zone de secours ou les services d'ambulance agréés en vertu de l'article 3bis de la loi du 8 juillet 1964 'relative à l'aide médicale urgente' (article 17^{quater}, § 3, 3°, de l'arrêté royal du 28 novembre 1969).

Op 20 januari 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Voorzitster van de Kamer van volksvertegenwoordigers verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een wetsvoorstel 'tot verhoging van het RSZ-plafond in artikel 17^{quater} van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders' (Parl. St. Kamer 2020, nr. 55-0935/001).

Het voorstel is door de eerste kamer onderzocht op 10 februari 2022. De kamer was samengesteld uit Marnix Van Damme, kamervoorzitter, Wouter Pas en Inge Vos, staatsraden, Michel Tison en Johan Put, assessoren, en Wim Geurts, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Arne Carton, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wouter Pas, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 21 februari 2022.

*

STREKKING

1. Het om advies voorgelegde voorstel van wet strekt tot wijziging van artikel 17^{quater} van het koninklijk besluit van 28 november 1969 'tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders'.

Op grond van artikel 17^{quater}, §§ 1 en 2, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 zijn (i) de vrijwillige brandweerlieden, de vrijwillige ambulanciers en de organisatie¹ uit hoofde van de tewerkstelling van die personen en (ii) de vrijwilligers van de civiele bescherming en de FOD Binnenlandse Zaken uit hoofde van de tewerkstelling van die personen niet onderworpen aan de wet van 27 juni 1969 'tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders' indien de vergoeding die de voormelde categorieën van personen per kwartaal voor hun prestaties ontvangen het bedrag van 785,95 euro niet overschrijdt.

Het wetsvoorstel strekt ertoe het voormelde maximumbedrag te verhogen naar 1 019,93 euro. De Koning kan de bepalingen die door artikel 2 worden gewijzigd, opnieuw wijzigen, aanvullen of vervangen. De voorgestelde regeling heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2019.

¹ Gedefinieerd als de hulpverleningszone of de ambulancediensten erkend krachtens artikel 3bis van de wet van 8 juli 1964 'betreffende de dringende geneeskundige hulpverlening' (artikel 17^{quater}, § 3, 3°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969).

EXAMEN DU TEXTEArticle 2

2. Il ressort des développements de la proposition que “[l’intention est de] porter le plafond ONSS inscrit à l’article 17^{quater} [de l’arrêté royal du 28 novembre 1969] au même niveau que celui qui figure à l’article 38, § 1er, 12°, du Code des impôts sur les revenus 1992”.

Les auteurs de la proposition remplacent à cette fin le montant maximal par trimestre par un nouveau montant maximal. Le Conseil d’État n’a pas pu vérifier si ce montant correspond réellement à l’allocation maximale qui s’applique en vertu de de l’article 38, § 1er, 12°, du Code, adaptée sur la base des règles d’indexation en vigueur pour ladite allocation.

L’imprécision concernant le nombre exact qui s’avère nécessaire pour l’assimilation du montant maximal est encore accrue par le fait que le montant maximal inscrit à l’article 17^{quater}, § 1er, de l’arrêté royal n’est pas rattaché à un indice-pivot, alors qu’à l’article 17^{quater}, § 2, il l’est effectivement à l’indice-pivot 103,14 (base 1996 = 100).

Afin d’atteindre l’objectif envisagé par les auteurs, on pourrait insérer dans l’article 17^{quater} de l’arrêté royal une référence (dynamique) explicite au montant maximal tel qu’il s’applique en vertu de l’article 38, § 1er, 12°, du Code des impôts sur le revenu 1992.

3. À l’article 2 de la proposition, le segment de phrase “l’article 17^{quater} de l’arrêté royal du 28 novembre 1969 pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 révisant l’arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs “doit être remplacé par ce qui suit: “l’article 17^{quater}, paragraphes 1er et 2, de l’arrêté royal du 28 novembre 1969 pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 révisant l’arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, modifié en dernier lieu par l’arrêté royal du 17 décembre 2017”.

Article 4

4.1. Le dispositif proposé rétroagit au 1er janvier 2019 et s’applique aux rémunérations payées ou attribuées à partir du 1er janvier 2019.

La non-rétroactivité des lois est une garantie ayant pour but de prévenir l’insécurité juridique. Cette garantie exige que le contenu du droit soit prévisible et accessible, de sorte que le justiciable puisse prévoir, à un degré raisonnable, les conséquences d’un acte déterminé au moment où cet acte est accompli. La rétroactivité peut uniquement être justifiée lorsqu’elle est indispensable à la réalisation d’un objectif

ONDERZOEK VAN DE TEKSTArtikel 2

2. Uit de toelichting bij het voorstel blijkt dat het “de bedoeling [is] van dit wetsvoorstel om het RSZ-plafond in artikel 17^{quater} [van het koninklijk besluit van 28 november 1969] te verhogen tot op het niveau van artikel 38, § 1, 12°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992.”

De indieners van het voorstel vervangen hiertoe het maximale bedrag per kwartaal door een nieuw maximumbedrag. De Raad van State heeft niet kunnen nagaan of dit bedrag daadwerkelijk overeenstemt met de maximale vergoeding die geldt op grond van artikel 38, § 1, 12°, van het Wetboek, zoals aangepast op grond van de voor deze vergoeding geldende indexeringsregels.

De onduidelijkheid over het precieze getal dat voor de gelijkstelling van het maximale bedrag nodig is, wordt nog vergroot doordat het maximale bedrag in artikel 17^{quater}, § 1, van het koninklijk besluit niet gekoppeld wordt aan een spilindexcijfer, terwijl het in artikel 17^{quater}, § 2, wel gekoppeld wordt aan spilindexcijfer 103,14 (basis 1996=100).

Om de door de indieners beoogde doelstelling te realiseren, zou een werkwijze erin kunnen bestaan in artikel 17^{quater} van het koninklijk besluit een uitdrukkelijke (dynamische) verwijzing op te nemen naar het maximale bedrag zoals dat geldt op grond van artikel 38, § 1, 12°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992.

3. In artikel 2 van het voorstel dient de zinsnede “artikel 17^{quater} van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders” als volgt te worden vervangen: “artikel 17^{quater}, paragrafen 1 en 2, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, laatst gewijzigd bij koninklijk besluit van 17 december 2017”.

Artikel 4

4.1. De voorgestelde regeling werkt terug tot 1 januari 2019 en is van toepassing op vergoedingen die worden betaald of toegekend vanaf 1 januari 2019.

De niet-retroactiviteit van wetten is een waarborg ter voorkoming van rechtsonzekerheid. Die waarborg vereist dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat die handeling wordt verricht. De terugwerkende kracht kan enkel worden verantwoord wanneer ze onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van

d'intérêt général². S'il s'avère en outre que la rétroactivité a pour but d'influencer dans un sens déterminé l'issue de l'une ou l'autre procédure judiciaire ou d'empêcher les juridictions de se prononcer sur une question de droit, la nature du principe en cause exige que des circonstances exceptionnelles ou des motifs impérieux d'intérêt général justifient l'intervention du législateur, laquelle porte atteinte, au préjudice d'une catégorie de citoyens, aux garanties juridictionnelles offertes à tous³.

Les développements justifient la rétroactivité de la proposition de loi comme suit:

“La non-adaptation du plafond ONSS se traduirait en effet par une ambiguïté et une insécurité juridique permanentes pour les volontaires des corps de sapeurs-pompiers, des services d'ambulance ainsi que de la protection civile. C'est la raison pour laquelle nous prévoyons de conférer à la loi proposée un effet rétroactif au 1er janvier 2019, date à laquelle l'augmentation de l'exonération fiscale est entrée en vigueur”.

À la question de savoir si la réglementation proposée impliquerait pour l'autorité de devoir rembourser des cotisations ONSS déjà acquittées, le délégué a répondu par l'affirmative:

“Ja, gezien het gaat om een harmonisering en we opteren voor retroactiviteit tot 1 januari 2019, het moment waarop de verhoogde fiscale vrijstelling van toepassing werd, zullen te veel betaalde bijdragen terugbetaald moeten worden. Had de wetgever deze gelijkenschakeling eerder voorzien, dan zouden de terug te betalen bedragen lager zijn dan nu het geval is.

Wat het wetsvoorstel stelt, is een logische en faire oplossing. Dit is het ideale scenario. Er kan echter ook begrip opgebracht worden dat omwille van budgettaire redenen, wordt afgezien van de retroactiviteit en dus van de terugbetaling van reeds betaalde RSZ-bijdragen. Men zou dan op z'n minst deze regeling zo snel mogelijk moeten rechtzetten naar de toekomst toe.”

Ensuite, à la question de savoir si la rétroactivité proposée ne peut pas avoir des conséquences préjudiciables inopportunes en matière de pension et de fiscalité pour les intéressés, le délégué a donné la réponse suivante:

“Door de retroactieve toepassing zullen er inderdaad effecten zijn voor de opbouw van pensioenrechten. Voor de RSZ bijdragen die men betaalde, kan men rechten opgebouwd hebben. Als de bijdragen moeten worden terugbetaald door

een doelstelling van algemeen belang.² Indien bovendien blijkt dat de terugwerkende kracht tot doel heeft de afloop van een gerechtelijke procedure in een welbepaalde zin te beïnvloeden of de rechtscolleges te verhinderen zich uit te spreken over een welbepaalde rechtsvraag, vergt de aard van het in het geding zijnde beginsel dat uitzonderlijke omstandigheden of dwingende motieven van algemeen belang een verantwoording bieden voor het optreden van de wetgever, dat ten nadele van een categorie van burgers afbreuk doet aan de jurisdictionele waarborgen die aan allen worden geboden.³

De retroactiviteit van het wetsvoorstel wordt in de toelichting als volgt verantwoord:

“Indien een verhoging van het RSZ-plafond uitblijft, dan zorgt dit voor een blijvende onduidelijkheid en rechtsonzekerheid bij de vrijwilligers bij de brandweerkorpsen, de ambulancediensten en de diensten van de Civiele Bescherming. Daarom wordt ook in een terugwerkende kracht voorzien van de verhoging van het RSZ-plafond tot 1 januari 2019, het moment waarop de verhoogde fiscale vrijstelling van toepassing werd.”

Op de vraag of de voorgestelde regelgeving tot gevolg zou hebben dat de overheid reeds betaalde RSZ-bijdragen moet terugstorten antwoordde de gemachtigde bevestigend:

“Ja, gezien het gaat om een harmonisering en we opteren voor retroactiviteit tot 1 januari 2019, het moment waarop de verhoogde fiscale vrijstelling van toepassing werd, zullen te veel betaalde bijdragen terugbetaald moeten worden. Had de wetgever deze gelijkenschakeling eerder voorzien, dan zouden de terug te betalen bedragen lager zijn dan nu het geval is.

Wat het wetsvoorstel stelt, is een logische en faire oplossing. Dit is het ideale scenario. Er kan echter ook begrip opgebracht worden dat omwille van budgettaire redenen, wordt afgezien van de retroactiviteit en dus van de terugbetaling van reeds betaalde RSZ-bijdragen. Men zou dan op z'n minst deze regeling zo snel mogelijk moeten rechtzetten naar de toekomst toe.”

Verder gevraagd of de voorgestelde retroactiviteit geen ongewenste nadelige gevolgen kan hebben inzake pensioenrechten en fiscaliteit voor de betrokkenen, stelde de gemachtigde:

“Door de retroactieve toepassing zullen er inderdaad effecten zijn voor de opbouw van pensioenrechten. Voor de RSZ bijdragen die men betaalde, kan men rechten opgebouwd hebben. Als de bijdragen moeten worden terugbetaald door

² Jurisprudence constante de la Cour constitutionnelle, voir entre autres: C.C., 21 novembre 2013, n° 158/2013, B.24.2; C.C., 19 décembre 2013, n° 172/2013, B.22; C.C., 29 janvier 2014, n° 18/2014, B.10; C.C., 9 octobre 2014, n° 146/2014, B.10.1; C.C., 22 janvier 2015, n° 1/2015, B.4; C.C., 7 mai 2015, n° 54/2015, B.12; C.C., 14 janvier 2016, n° 3/2016, B.22; C.C., 3 février 2016, n° 16/2016, B.12.; C.C., 28 avril 2016, n° 58/2016, B.9.2.

³ Jurisprudence constante de la Cour constitutionnelle. Voir par exemple: C.C., 21 novembre 2013, n° 158/2013, B.24.2; C.C., 9 octobre 2014, n° 146/2014, B.10.1; C.C., 28 mai 2015, n° 77/2015, B.4.1; C.C., 24 mars 2016, n° 48/2016, B.6; C.C., 6 octobre 2016, n° 126/2016, B.7.3.

² Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, zie o.m.: GwH 21 november 2013, nr. 158/2013, B.24.2; GwH 19 december 2013, nr. 172/2013, B.22; GwH 29 januari 2014, nr. 18/2014, B.10; GwH 9 oktober 2014, nr. 146/2014, B.10.1; GwH 22 januari 2015, nr. 1/2015, B.4; GwH 7 mei 2015, nr. 54/2015, B.12; GwH 14 januari 2016, nr. 3/2016, B.22; GwH 3 februari 2016, nr. 16/2016, B.12.1; GwH 28 april 2016, nr. 58/2016, B.9.2.

³ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Zie bv. GwH 21 november 2013, nr. 158/2013, B.24.2; GwH 9 oktober 2014, nr. 146/2014, B.10.1; GwH 28 mei 2015, nr. 77/2015, B.4.1; GwH 24 maart 2016, nr. 48/2016, B.6; GwH 6 oktober 2016, nr. 126/2016, B.7.3.

een retroactieve aanpassing die het plafond verhoog[t], vervallen ook de rechten.

Voor wat betreft de fiscaliteit betaalt men pas belastingen vanaf het moment dat de fiscale grenswaarde werd overschreden en dit enkel op het excedent, het bedrag boven de grenswaarde. De belasting wordt berekend na aftrek van de sociale bijdragen. De verhoging van het RSZ-plafond en de daarmee gepaarde eventuele terugbetaling van RSZ bijdragen zal dus effect hebben op de berekening van de belastingen.

Zoals ik al eerder stelde gaat het om een harmonisatie. Aangezien het fiscaal plafond in 2019 werd opgetrokken, is het logisch dat ook het RSZ-plafond nu ook wordt opgetrokken. Deze rechtzetting heeft dan ook andere gevolgen, zoals deze die u nu aanhaalt. Het gaat als het ware om een overgangperiode (2019 tot 2021), waarna rechtszekerheid gewaarborgd kan worden.

Ik schreef in mijn vorige antwoord al dat ik begrip kan opbrengen voor het feit dat er zou worden afgezien van de retroactiviteit en dus van de terugbetaling van reeds betaalde RSZ-bijdragen en de daaruit volgende effecten, gezien de budgettaire impact en de complexiteit. Mijn wetsvoorstel heeft de bedoeling om op z'n minst deze regeling zo snel mogelijk recht te zetten naar de toekomst toe.

4.2. Le fait que le dispositif proposé envisage de rectifier une différence involontaire en ce qui concerne les seuils mentionnés dans la réglementation relative à la sécurité sociale et à la fiscalité, dans la mesure où à l'heure actuelle certains revenus ne sont pas taxés, mais bien assujettis à l'ONSS, justifie l'adaptation des seuils des cotisations à l'ONSS. Or, les constatations qui précèdent ne signifient pas qu'il peut nécessairement être admis que la rétroactivité de la proposition à l'examen est indispensable à la réalisation d'un objectif d'intérêt général. En effet, la rétroactivité ne vise pas simplement à octroyer un avantage aux volontaires concernés, mais peut, comme le délégué l'a confirmé, avoir des conséquences préjudiciables inopportunes en matière de pension et de fiscalité (et probablement également d'autres conséquences pour les volontaires et les entités qui occupent ces personnes).

Ainsi qu'il ressort également de la réponse précitée du délégué, l'objectif consistant à éviter "une ambiguïté et une insécurité juridique" n'est donc pas suffisant pour justifier la rétroactivité. Au contraire, la question se pose de savoir si la rétroactivité n'est pas source d'ambiguïté et d'insécurité juridique, en particulier au regard de l'intention de faire rétroagir le dispositif proposé au 1er janvier 2019 (c'est-à-dire à une date qui remonte à plus de trois ans, avec un impact sur au moins douze trimestres de cotisations de sécurité sociale déjà dues).

4.3. Si les auteurs de la proposition souhaitent maintenir l'entrée en vigueur rétroactive et peuvent fournir à cet effet une justification suffisamment élaborée, il conviendra de remplacer dans le texte néerlandais de l'alinéa 1er de l'article 4 de la proposition le membre de phrase "treedt in werking" par le membre de phrase "heeft uitwerking". Si l'on choisit une

een retroactieve aanpassing die het plafond verhoog[t], vervallen ook de rechten.

Voor wat betreft de fiscaliteit betaalt men pas belastingen vanaf het moment dat de fiscale grenswaarde werd overschreden en dit enkel op het excedent, het bedrag boven de grenswaarde. De belasting wordt berekend na aftrek van de sociale bijdragen. De verhoging van het RSZ-plafond en de daarmee gepaarde eventuele terugbetaling van RSZ bijdragen zal dus effect hebben op de berekening van de belastingen.

Zoals ik al eerder stelde gaat het om een harmonisatie. Aangezien het fiscaal plafond in 2019 werd opgetrokken, is het logisch dat ook het RSZ-plafond nu ook wordt opgetrokken. Deze rechtzetting heeft dan ook andere gevolgen, zoals deze die u nu aanhaalt. Het gaat als het ware om een overgangperiode (2019 tot 2021), waarna rechtszekerheid gewaarborgd kan worden.

Ik schreef in mijn vorige antwoord al dat ik begrip kan opbrengen voor het feit dat er zou worden afgezien van de retroactiviteit en dus van de terugbetaling van reeds betaalde RSZ-bijdragen en de daaruit volgende effecten, gezien de budgettaire impact en de complexiteit. Mijn wetsvoorstel heeft de bedoeling om op z'n minst deze regeling zo snel mogelijk recht te zetten naar de toekomst toe.

4.2. Dat de voorgestelde regeling beoogt een niet gewild onderscheid recht te zetten inzake drempelbedragen vermeld in de regelgeving betreffende de sociale zekerheid en betreffende de fiscaliteit, waardoor momenteel bepaalde inkomsten onbelast maar wel RSZ-plichtig zijn, vormt een verantwoording voor het aanpassen van de drempelbedragen van RSZ-bijdragen. Het voorgaande betekent echter niet dat noodzakelijkerwijs kan worden aanvaard dat de terugwerkende kracht van het voorliggend voorstel onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang. De terugwerkende kracht strekt immers niet louter tot het toekennen van een voordeel aan de betrokken vrijwilligers, maar kan, zoals de gemachtigde bevestigde, ongewenste nadelige gevolgen hebben inzake pensioenrechten en fiscaliteit (en mogelijk ook andere gevolgen voor de vrijwilligers en de entiteiten die deze personen tewerkstellen).

De doelstelling van het vermijden van "onduidelijkheid en rechtsonzekerheid" is aldus, zoals ook blijkt uit het voormeld antwoord van de gemachtigde, niet afdoende om de retroactiviteit te verantwoorden. Integendeel rijst de vraag of de terugwerkende kracht geen aanleiding geeft tot onduidelijkheid en rechtsonzekerheid, in het bijzonder in het licht van de bedoeling om de voorgestelde regeling te laten terugwerken tot 1 januari 2019 (i.e. meer dan drie jaar geleden, met een impact op minstens twaalf kwartalen van reeds verschuldigde socialezekerheidsbijdragen).

4.3. Indien de stellers van het voorstel de retroactieve inwerkingtreding van het voorstel wensen te behouden, en daarvoor een voldoende uitgewerkte verantwoording kunnen bieden, moet in de Nederlandse tekst van het eerste lid van artikel 4 van het voorstel de zinsnede "treedt in werking" worden vervangen door de zinsnede "heeft uitwerking". Indien

entrée en vigueur future, il conviendra de remplacer dans le texte français de la même disposition les mots “produit ses effets” par les mots “entre en vigueur”.

*

Le greffier,

Wim Geurts

Le président,

Marnix Van Damme

wordt geopteerd voor een toekomstige inwerkingtreding, dient de Franse tekst “produit ses effets” van dezelfde bepaling te worden vervangen door de woorden “entre en vigueur”.

*

De griffier,

Wim Geurts

De voorzitter,

Marnix Van Damme